

И само ако ни завари, —
И моятъ смъртенъ часъ удари.

ФАУСТЪ.

Ти, ангелъ, нѣмай страхъ отъ туй.
Три капчици отъ туй стъкло капни,
И нея сънь дълбокъ ще осѣни.
Тѣ иматъ чудна сила.

МАРГАРИТА.

За тебъ какво не бихъ сторила?
Да нѣма тукъ отрова салъ!

ФАУСТЪ.

Тогава, либе, бихъ ли ти го дасть?

МАРГАРИТА.

Да те погледна само стига,
Прѣдъ нищо ми око не мига;
За тебъ извършихъ толкова нѣща,
Та вечъ какво да върша не оста. (Отива си).

Излиза Мефистофель.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Отиде ли си?

ФАУСТЪ.

Пакъ ли шпионира?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Дословно ази всичко чухъ,
Тя харно ви катехизира;
Ще се оправя, вѣрвамъ, ваший духъ.
Момата всѣкога пробира,
Кой вѣрва и кой не вѣвъ Бога:
„Съ такива само има слога“.